

Hells' Highway

eg lovede det jo i sidste anmeldelse, så her er vi så tilbage i Late War, med intet mindre end begyndelse på sagaen, der ender med det episke slag ved Arnhem. Ja, jeg taler selvfølgelig om Operation Market Garden. Missionen der om noget var med til at udødeliggøre navne som Nijmegen, John Frost Bridge (navngivet efter WWII) og ikke mindste den britiske 1st Airborne Division.

Uha, det er godt det her. Operation Market Garden var første gang jeg rigtigt stiftede bekendtskab med WWII, via filmen A Bridge too far (1977). Det er et sandt mesterværk. Jeg nævner i flæng stjerneskespillere som Michael Caine, Anthony Hopkins, Sean Connery (ja ja, 007), Gene Hackman og James Caan. Det eneste store minus er da de skal vise en Tiger II, så ligner det en Leopard 1 kampvogn – hvilket jo er en utilgivelig katastrofe for en WWII nörd som mig. Men ellers en fantastisk film. Har du ikke set den, har du virkelige en godbid til gode.

www.flamesofwar.com

Nå lad os ikke komme for langt frem. Dagens tekst er Hell's Highway (HH). Hvad er så det,

tænker du nok, talte manden ikke om Operation Market Garden? Ja og nej - Lad os sammen se på det.

I sommeren 1944 har de allierede sejret i Normandiet og afklappet de tyske styrker der. Tyskerne er i total opløsning; diverse Kampgrupper og regimente uden tilknytning med deres respektive hovedkvarterer flygter mod Rhinen, en af de sidste rigtigt store naturlige barrierer de allierede skal over, hvis de vil indtage Nazi Tyskland vestfra. Flere allierede sejre har skabt hurtig fremgang i august 1944, men ultimo september er de allierede fanget i deres egen succes, for forsyningerne kan ikke følge med mere. Meget afhang af små hurtigt konstruerede broer på strandene i Normandiet, hvor forsyningerne bagefter skulle fragtes via lastbil til de kæmpende styrker (bedre kendt som 'The Red Ball Express'). Dette var selvfølgelig en uholdbar løsning og i efteråret 1944 gik alt næsten i stå for de vestlige allierede. Deres fremrykning var nu i centimeter og ikke i kilometer, en nærmest pinagtig situation, specielt når man tænker på at tyskerne nærmest var slået ud; de skulle bare lige havde det sidste stød. Topledelsen hos de vestlige allierede frygtede også, at hvis de gav tyskerne for meget luft, ville de komme sig. De vestlige allierede havde seks potente armer, der alle kunne og burde fortsætte og tvære tyskerne, men desværre var der ikke ressourcer til dem alle, og et eller andet måtte gøres.

Der var egentlig masser af forsyninger, men de var lang tid undervejs, og store mængder af benzin blev brugt af de lastbiler der skulle fragte forsyningerne frem til selve fronten.

De amerikanske og britiske generaler foreslog mange planer, efter mere eller mindre underlige motiver. Montgomery fremlagde så en for ham uhørt vovet og risikabel operation, som skulle få de vestlige allierede ud af hængedyndet - og få mulet tyskerne én gang for alle. Planen var, at alle tilgængelige forsyninger af benzin og ammunition skulle sættes ind på ét enkelt angreb mod nord (kan I gætte hvilken af de 6 armeer der skulle udføre opgaven?). Målet for operationen var flere vigtige broer over Rhinen ved byen Arnhem i Holland. Hvis disse broer blev erobret i uskadt tilstand, ville de allierede afskære de tyske tropper i Holland, uskadeliggøre affyringsramperne til V2 raketterne (der forsegede store ødelæggelser i London) og skabe en direkte rute for angreb ind i hjertet af Nazityskland (det lyder jo lovende). Samtidigt kunne man også gøre brug af de elite faldskærmstropper, som siden slaget om Normandiet i juni/juli havde hygget sig i England. Operationen blev navngivet 'Market Garden'. Ja du har ret, sjovt nok var det 21st Army Group, ledet af manden selv (Field Marshal Sir Bernard L. Montgomery), der skulle stå for det primære arbejde under operation Market garden, og derved tage al ære for sig selv. Intet under at Patton var rasende; ham og Montgomery var jo ikke ligefrem perlevenner.

21st Army Group skulle selvfølgelig væsentligt forstærkes til denne store udfordring, og bl.a. blev First Allied Airborne Army, der bestod af de tre superstærke Airborne divisioner: 82nd ('All American') Airborne Division, 101st ('Screaming Eagles') Airborne Division og ikke mindst 1st Airborne Division (UK) frigivet til opgaven. De

konventionelle landstyrker sørgede Second British Army for. Den bestod af XII Corps, VIII Corps og XXX Corps. Her i HH skal vi følge XXX Corps og de to amerikanske Airborne Divisioner.

Market Garden var opdelt i to sammenhængende operationer Market og Garden. 'Market' stod for nedkastning af faldskærmssoldater bag tyskernes linjer, for at erobre og holde broer og andre nøgleområder på ruten frem mod Arnhem. Planen for Market var at amerikanske 101st Airborne Division (dem fra 'Kammerater i krig') skulle holde broerne ved Son og Veghel nordvest for Eindhoven i det sydlige Holland, amerikanske 82nd Airborne Division skulle holde broerne lidt længere mod nordøst ved Grave og Nijmegen, og den britiske 1st Airborne Division, støttet af polske 1st Independent Parachute Brigade, skulle holde broen ved Arnhem og togbroen ved Oosterbeek - og dermed sikre passage over Rhinen. 'Garden' var landstyrkernes fremrykning fra den belgiske grænse mod Arnhem, og bestod primært af britiske XXX Corps, støttet af forskellige infanterienheder. Planen for 'Garden' var, at XXX Corps skulle nå Son og Veghel på første dag, Grave og Nijmegen på anden dag og Arnhem på tredje dagen eller absolut senest på fjerde dagen - en endda meget ambitiøs plan. Fire dage er uhyre lang tid at bruge på at undsætte faldskærmsfolk uden tunge våben, men de allierede planlæggere var sikre på at tyskerne var knækket på dette tidspunkt af krigen. Fremrykningen skulle ske af en to-sporet vej (senere navngivet Hell's Highway af 101st Airborne Division soldater), med stor fare for beskydning fra siderne. Terrænet på begge sider af vejen var oven i købet for blødt at køre

i for XXX corps' amerikanske M4 Sherman og de britisk byggede Cromwell VI kampvogne (det lyder ikke godt, hvis I spørger mig). Efterhånden som Garden rykkede nordpå, skulle almindelige infanterienheder afløse de landsatte faldskærmstroker og frigøre dem til anden tjeneste.

Efterretningerne om de fjendtlige styrker i området var usikre og mod sædvane valgte de britiske militære efterretningsfolk at overhøre advarsler fra flere grupper af hollandske frihedskæmpere om, at der var stærke tyske enheder i og omkring Nijmegen og Arnhem. Noget kunne endda tyde på, at flere SS divisioner var i og omkring Arnhem, for at komme sig oven på blodtuden i Normandiet to måneder tidligere. "Jolly good, old chap - lets carry on". Dette var ikke forbi briterne lige pludselig var blevet dumme, men hele det britiske efterretningsnet på kontinentet havde været udsat for massiv tysk infiltration, i en operation kaldet 'England Game', og det var først i april 1944 at briterne opdagede dette. Briterne var på dette tidspunkt af krigen pænt paranoide og mente (måske med rette) at hele det Hollandske netværk af frihedskæmpere også kunne være infiltreret af tyske agenter. Amerikaneren havde ikke denne frygt og arbejdede gerne samme med hollandske frihedskæmpere; dette var dog mere på jorden efter at tropperne var landet og ikke under selve planlægningen.

Operationen startede den 17. september med massive nedkastninger af faldskærmstroker over de planlagte områder. I forhold til nedkastninger i Normandiet, gik (næsten) alt

godt denne gang, og specielt de amerikanske faldskærmsfolk var hurtigt i stand til at fortsætte i samlet styrke mod deres respektive mål og stort set sikre disse uden megen kamp - de skulle dog senere blive udsat for voldsomme modangreb af forskellige tyske Kampgrupper. Tyskerne blev taget fuldstændigt på sengen og der herskede totalt panik i de forskellige tyske hovedkvarterer, om hvad målet og skalaen var for de allierede faldskærmstroker; selv Fieldmarshal Walter Model (en ellers koldblodig soldat) mistede hovedet og mente at soldaterne var der for at dræbe ham personligt, og han flygtede fra hans hovedkvarter i Arnhem i en stabsbil. Operationen havde således en god chance for at lykkes, på dette tidspunkt. Model fik dog hurtigt styr på sig selv og fik en ide om hvad der var de allieredes plan. Desuden faldt vigtige allierede operationskort i tyskernes hænder, så de nemmere kunne gennemskue operationens mål og skala. Altafgørende her i åbningsfasen af operation Market Garden, var dog de enkelte tyske kampgrupper der stod i vejen for XXX korpsets fremrykning. Disse udviste stort individuel heroisme, initiativ og offervilje. Uden ordre fra deres hovedkvarter (som endnu ikke vidste hvad der var op eller ned), tog de resolut kampen op med fjenden. Disse kampgruppers handlekraft skulle allerede her i starten af operation Market Garden, forskyde de allieredes planlægges tidsplanlægning på en alt afgørende måde.

For XXX Corps startede Garden virkelig dårligt; en start der gav et meget skidt varsel for de kommende dages kampe. Det hele startede med at XXX Corps' ledende elementer, Guards

Armoured Division, kørte i et veltilrettelagt baghold sat op at Kampfgruppe Walther, kort efter operations start. Kampfgruppe Walther bestod bl.a. af det 6. Fallschirmjägerregiment (6FJ), som stadig var at regne for et eliteregiment, der gennem hele operationen skulle vise sig som en torn i øjet på XXX Corps. Bagholdet resulterede i 9 ødelagte kampvogne.

Kampfgruppe Walther løsgjorde sig, da RAF blev tilkaldt og det blev for varmt. Vejen frem for XXX Corps skulle nu ryddes for ødelagte kampvogne og sårede skulle føres væk, inden fremmarchen kunne genoptages. Alt dette resulterede i en fremgang på kun sølle 11 km på startdagen for Garden, kun ca. 50 % af de planlagte 21 km.

Selve Hell's Highway, højt beliggende med uvejsomt vådt terræn på begge sider, gjorde selvfølgelig ikke tingene bedre, trafikprober, pludselig beskydning og tyske flankangreb for at afskære Hell's Highway var stadige problemer under XXX Corps fremmarch. Den 20. og 22. september gør Panther kampvogne fra 107th Panzerbrigade så ihærdige forsøg på at afskære Hell's Highway ved Son og Veghel, at 231st Infantry Brigade og 4th Armoured Brigade måtte afses som støtte til 101st Airborne Division, i deres forsøg på at stoppe disse flankangreb under resten af operationen. 101st havde ikke megen chancer alene mod så tunge kampvogne, godt støtte af hele tre Waffen SS infanteribataljoner. Den 22. september var XXX Corps, trods meget modstand og strabadser, dog fremme ved Driel kun få kilometer fra Arnhem, og det taktisk mål for Market Garden var inden for rækkevidde, men problemet var at Hell's Highway ikke var sikker. Tyske flankangreb sinkede hele tiden forsyningerne op af Hell's Highway og ofte blev vejen afskåret af tyske kampgrupper, og værdifuld tid skal bruges på at genåbne forsyningsvejen.

Igen den 24. september afskærer en stærk Kampfgruppe bestående af 6. FJ og fire Jagdpanzers Hell's Highway, denne gang ved Koeving. Dette gennembrud viser sig at være endog rigtig alvorligt. I hele 40 timer var vejen lukket og forsyninger kunne ikke komme frem til XXX Corps ledende kampenheder, og hele fremmarchen gik i stå, indtil tyskernes

gennembrud blev slået tilbage af 101st Airborne Division. XXX Corps og dennes primære kampenheder, Guards Armoured Division troops, var på nuværende tidspunkt fuldstændigt udmattede og XXX Corps fremmarch gik stort set gået i stå. Den 24. september måtte det primære taktiske mål for Market Garden opgives (måske som en følge af begivenhederne ved Koeving), nemlig at sikre en allierede vej over Rhinen ved Arnhem. Ordren var at XXX Corps skulle falde tilbage til Nijmegen for der at oprette en ny sikker hovedkamplinje og få rensed ud i alle de tyske Kampfgrupper der gjorde livet surt for alle der forsøgte at køre op ad Hell's Highway. Hvad så med 1st Airborne Divisions berømte forsvar ved Arnhem spørger du så, tja kommer vel i næste bog.

XXX Corps

Nå, tilbage til HH. Som den vakse læser nok har regnet ud, er dagens ret XXX Corps, som i HH primært består af The Irish Guards og The Welsh Guards, 82nd Airborne Division og 101st Airborne Division. Alle XXX Corps enheder er Confident Veterans og Guards, med deres seje re-roll til fejlet deling moraltest. Samtidig kan infanteriet være tankriders uden den store fare for at blive hakket i stykker af MG ild; og de har fået en ny regel der siger, at de kan stige af når der bliver skudt på dem (den nye Platoon Debus regel).

The Irish Guards (TIG)

Det første vi møder er et Guards Armoured Squadron (Kampvognskompani). Hmm, det er nok det som Battlefront vil fortælle os er TIG, blot underligt at det ikke står her på siderne der præsenterer Guards Armoured Squadron. En anden ting der springer i øjnene. er antallet af kampvogne i en deling. Endelig kan briterne få fire tanks i en kampvognsdeling. Yes, det er godt, tre er altså et dødsygt tal. Det er oven i købet en kombination af M4 Shermans og Fireflies, op til to af hver (wow!). Med semi-indirect fire reglen kan Fireflies være ret ødelæggende, selv overfor tunge tyske kampvogne, og PZIV er nærmest prisgivet overfor denne ildkraft. Også Stuart delingen er oppe på fire kampvogne. Det er også ret godt. En rigtig sjov detalje er en Guards Column Platoon, som man selv kan vælge sammensætningen af, alt efter missionen

og modstanderens set-up. Spændende lille detalje. Derudover er listen det sædvanlige miks af infanteri, 25 pdr. og recon support, mere om dette senere.

Welsh Guards Armoured Recce Squadron (TWG) Endnu et Kampvognskompagni. Altså er der hele to af disse, lidt meget måske. TWG er organiseret meget som TIG, dog er de udstyret med Cromwell VI og Challenger A30 kampvogne. Cromwell er altså bare en cool kampvogn; godt den er med. TWG kan, som med TIG, komme op på fire kampvogne i en deling, dog kun med én Challenger. Det er en benhård deling, med tre Cromwell VI og en Challenger A30, alle med Light Tank, Protected Ammo og Tow Hock. A30 er godt nok Overloadet; det forstår man godt med det kæmpe tårn. A30 har til gengæld ROF 3. Damn, det er en vild deling, TWG kan få her.

A30 bliver bare stående med ROF 3, mens Cromwell VI drøner rundt med deres 40 cm i bevægelse og tager de tyske tanks i deres bløde side. Ok, med 440 points er delingen så også betalt, men jeg tror at det er givet godt ud. Da de er Veteraner, dør de altså ikke så nemt igen og med Light Tank reglen, kan de få sig ud af problemer og hurtigt rundt om flanken, der hvor det gør mest ondt.

Forskellen mellem de to kampvogns kompagnier er således at TIG kan tage Shermans og Firefly, og TWG kan tage Cromwell VI og Challenger A30. Det bliver spændende at se, hvad det danske FOW publikum vælger. Personligt er jeg mest til Cromwell VI og Challenger A30 kombinationen, mest fordi de bare er federe at se på – og nå ja, så er de er britisk produceret.

Guards Rifle Company (GRC)

GRC ligner lidt noget vi har set et par gange før, et standart UK Riffel kompagni, godt nok som Guards, men der kan de jo også være med den ny North Africa bog. Det virkelig nyskabende er, at BRC kan få support fra TIG eller TWG. Altså ikke fra begge på én gang, men man vælger hvem der skal støtte. Det er fair nok. Dette betyder, at man kan lave et CTG, der som infanteri skal forsvare sig mod de to andre kompagnityper, og støtte det med rigtigt gode kampvognsdelinger - se det er

interessant. GRC kan komme op på hele 4 Guards riffedelinger, hvilket nok vil gøre det svært for de fleste angribere. GRC kan, som de eneste i XXX Corps, også tage en 17 pdr. antitankdeling og M10C Archilles tank destroyere (den med 17 pdr.) og den 'nye' OQF 3,7" AA gun (ja det er den fra North Africa og ja det er briternes version af 88'eren). Desværre er den sidste Confident Trainet, som Battlefront forklare det, så var de ikke trænet til at skyde mod jord mål – fair nok, men hvorfor så ikke gøre den til veteran, når den laver AA beskydning, det var jo det de var trænet til? Alt i alt må man sige, at GRC kan lægge en virkelig hård forsvarslinje. I offensiven, godt støttet af TIG og TWG, virker de også ret hårde.

2nd Household Cavalry Squadron (HCS)

HCS er, som navnet angiver, XXX Corps' rigtige recon element. Hvorfor Welsh Guards Armoured Recce Squadron hedder som de gør ved jeg ikke lige, måske andre kan hjælpe her. HCS er dem med de irriterende recon regler fra hovedregel bogen, der gør at ellers super sjove recon kompagnier ikke er specielt holdbare – men her sker der noget nyt. Med HH kommer der lige en par super nice regler til HCS; reglen hedder Sangfroid og betyder at de må re-roll motivations test for at bliver Forced to Disengage. Nå ja og så må de også Disengage selv om de har skudt. Wow, det er da lækkerier der her drysses ud over HCS, det må jeg sige. Nu giver det efterhånden mening at lave et recon kompagni og tage dem med til en turnering (hvis ikke det lige var for alle de små biler der skal males – oh well. Detaljer. Detaljer).

HCS hoved kampdelinger består af to Daimler og Dingo'er (man kan nøjes med kun én Dingo). Desværre er de seje Staghound I kun at finde i hovedkvarteret, til gengælde kan man der så få hele 4 stykker. HCS kan, som GRC, få massiv support fra TIG og TWG, samtidig med at de også kan få to GRC delinger til at rydde nedgravede tyske tropper. Ok, jeg er imponeret. HCS virker som en totalt hård liste; en masse sjove biler, godt med kampvogne og Guards Rifle delinger, kan det blive meget bedre? Jeg har personligt altid syntes at recon kompagnier var noget specielt, men desværre har jeg aldrig rigtigt fundet en sammensætning der passede mig - det tror jeg, at jeg har med HCS.

Både CRG, HCS, TWG og TIG kan få support fra 82nd eller 101st Airborne Divisions i form af en Parachute Rifle deling; det er en god lille detalje, da disse jo netop kæmpede samme med 82nd og 101st Airborne Divisions for at holde Hell's Highway åben. Parachute Rifle delingen tæller dog allierede, så desværre ingen reroll til motivation for dem.

US Parachute Rifle kompagni (82nd og 101st) 82nd og 101st Airborne Divisions, er på mange måder organiseret som vi så det i D minus 1 bogen, dog er der flere markante forskelle her i HH. Det starter rigtigt godt; fulde Parachute Rifle delinger er faldet med 20 points, ikke det vilde, men da den samtidig har fået Mission Tactics reglen som hos tyskerne, er det noget der rykker i min bog. Ret nice, kan man også opgradere sine officerer til at have SMG. Desværre virker det som en vanvittig dyr opgradering; for CO og 2iC er det hele 15 points pr. stk. Det virker pænt langt ude. Begge divisioner kan få kampvognsstøtte fra enten TIG eller TWG. Disse tæller dog som allierede, men alligevel, som med GRC, er det en pænt hård option at tage med til et infanterikompani. Derudover kan de begge få en Airborne AT deling med fire 57 mm kanoner

og fire bazooka teams, det virker som en ret god deling. 57 mm kanonen er selvfølgelig ikke så god længere her i LW, men med de fire Bazooka teams, vil jeg mene at denne deling burde kunne slå hårdt fra sig. Glider riffedeling er også med som support, som en billig infanterideling, men det virkelig interessante er seks Glider M3 105mm light howitzer, med Staff, TOT og re-roll til hit burde de være pænt hårde. Der hvor forskellen er på 82nd eller 101st Airborne divisionerne, er ved Jeep recon delen. 101st kan få pansrede Jeeps; om disse fungerer kan jeg ikke lige gennemskue, men det er bestemt en sjov lille detalje. En anden interessant lille detalje er Parachute Engineer delingen. Den virker ret hård; det er altså 3 bazookas, og rent pointmæssigt bliver det ikke meget dyrere end en alm. Parachute Rifle deling - bestemt en oplagt mulighed. Alt i alt en masse dejlige godter til dit Parachute Rifle kompagni. Desværre er der stadig hele sagaen med den M2 60 mm morter; det gider jeg ikke skrive om igen, men læs min gamle anmeldelse af D minus 1 for min klagesang om den.

Tyskernes modsvar

Man kan næsten fornemme det; overfor XXX Corps' massive kampvognsfremstød, er der ikke meget tyskerne kan gøre på det strategiske niveau. Ved et rent tilfælde er 6th Fallschirmjäger Regiment i en ret gunstig situation for at kunne lægge grus i XXX Corps' maskineri. 3rd Fallschirmjäger Division derimod skal rykke fra dets kaserneområde i vesttyskland, frem mod Hell's Highway.

6th Fallschirmjäger Division (6FJ)

I oktober 1944 er 6FJ kun en skygge af sig selv. Kampene ved Carentan (det er dem der kæmper mod Easy kompagniet i TV serien Band of Brothers. Afsnittet Carentan viser hvordan Private Albert Blithe bliver lammet af skræk, og mens hans kammerater falder som fluer omkring ham, kan han ikke kæmpe af angst – seriøst, det afsnit skal du se. Det er ret hårdt) og generelt i Normadiet, har sammen med en behård tilbagesøgning, reduceret 6FJ til ca. 1.000 heldige overlevende. På trods af denne tur gennem sølet, bibeholdt 6FJ deres sammenhold og vilje til kamp, og de er som Fearless Veterans

de bedste tyske tropper i HH, der står i vejen for XXX Corps massive kampvognsnæve. 6FJ er egentlige ikke så meget anderledes end den opstilling vi kan finde i Fortress Europe; nogle af de mere tidlige LW våbensystemer anvendes ikke længere; der bruges f.eks. PAK40 og ikke PAK38, men ellers ligner det sig selv på de forskellige pladser, MG42, morterer (80-120 mm) osv. Hvor 6FJ kommer til sin ret er ved supporten. Det er ret spændende; der er ikke de ellers allestedsnærværende Marder eller Nebelwerfer (er der snart et tysk kompagni uden dem og hvorfor er de så latterlige billige? – nå tilbage). I stedet for er det Waffen SS support i form af Jagdpanzer IV og 105 mm leFH18, eller Heer JagdPanther. Husk at Waffen SS og Heer er med Allied reglen, så ingen motivations re-roll. Supporten kan også komme fra Hermann Göring trænings- og uddannelsesregiment, det er tidlige Panzer III and IV uden Schützen – totalt MidWar stil. Det er Fantastisk... Man kan også tage 4 StuD i stedet for, det er da en virkelig sjov detalje.

Supporten til 6FJ virker lidt dyr, da det meste er Waffen SS, men for at bløde dette lidt op, kan man tage en Luftwaffe straffeplatoon til kun 65 points; de er Reluctant Trained, så ikke den sejeste deling, men det er da en billig ekstra deling. 88'ere er uden Gun Schild, men for at afhjælpe dette kan man købe gun pits til at nedgrave sine elskede 88'ere; det er ret godt, så er de i skjul selv om de er sat i det åbne terræn. Det er en billig deling, men den er Reluctant Trained, så måske er den ikke er så gode igen

3rd Fallschirmjäger Division (3FJ)

3FJ er en ung division, der blev oprettet i vinteren 1943; vi er altså langt fra de elitesoldater der kæmpede i 1940. På trods af dette, er 3FJ med til at sænke de vestlige allieredes fremgang i juni og juli, men i august blive 3FJ dog stort set udslettet i slaget ved Falaise (se min anmeldelse af Cobra for mere info). Her i oktober, er 3FJ ved at blive genopbygget med rå rekrutter fra Luftwaffe infanteridivisioner og andet forhåndenværende personale. 3FJ må således lide den astronomisk skam for alle Fallschirmjäger, kun at være Fearless Trained (Nooooo). Det er stadig store delinger, så måske er 3FJ ikke er så slemme alligevel.

3FJ er opbygget stort set som 6FJ; igen er det i støtteenhederne at forskellen viser sig. Da 3FJ er en selvstændig division, er der ingen support fra Waffen SS, og kun ganske lidt fra Heer. 3FJ slipper også for Marder eller Nebelwerfer; de har deres egen divisions support i form af de testede StuG (Fearless Veterans) og Fallschirmjäger 105 mm leFH18 (Confident Trained). Derudover kan 3FJ tage en Heer Ersatz Panzerspän deling udstyret med SdKfz250/9; de er Confident Trained, og derfor ret billige – det er da sjovt. Det sjove bliver ved med en ny organisering af AA deling, med en 88 mm og to 20 mm, så kan 20 mm sikre mod fly mens 88 mm tager kampvogne ud – ikke dårligt.

Konklusion

Jeg er imponeret, det må jeg sige havde faktisk troet at HH ville blive lidt en fuser, her kort efter nyudgivelse af North Africa, men dette er ikke tilfældet. Jeg syntes at HH er en super god bog, meget bedre end mange af Normandy bøgerne.

Jeg må indrømme, at slaget om HH ikke rigtigt var noget som jeg kendte til, inden jeg læste denne bog. Forsvaret af Arnhem er vel nærmest kult og det kendte jeg ret godt. Jeg har også personlig gået den samme rute, som de soldater fra 1st Airborne Division løb; de få der faktisk nåede frem til broen i midten af Arnhem, og gennemførte deres berømte (desperate) forsvar der. Så alene ud fra denne betragtning er HH et must for mig. Selve bogen er ret cool; der er mange super gode oversigts kort, gode beskrivelser af XXX Corps og de tyske Fallschirmjägers, det er alt sammen som det skal være og som vi vel nu forventer. Desværre er der en del ret forstyrrende fejl i sideangivelserne og faktisk bliver vi ikke informeret om hvordan vi skal lave 6FJ og 3FJ, men en gammel rotte som mig kan godt gennemskue det, men jeg frygter lidt for nye til FoW, der læser HH som den første BF bog.

En anden spændende detalje ved HH, er at vi nu faktisk har bevæget os væk fra den periode som Fortress Europe dækker; det vil sige fra juni til og med august 1944. Spørgsmålet er så, hvad det betyder for HH i forhold til alle de andre LW bøger. Tja, det må diverse turneringsdommere

og spilleklubber finde ud af i fredelige sameksistens. Jeg kan ikke rigtig finde de store ændringer, det er noget med at Panzerfaust opgrader nu er faldet til 10 points, dog er de fleste delingsofficerer nu udstyret med en SMG, så det er måske skyld i faldet.

Enhederne til XXX Corps er virkelige godt designet; det er dejligt med den tydelige forskel på TIG og TWG, og det er også på tide med nogle britiske kampvognsdelinger der kan tåle lidt modgang (stigningen til 4 operationelle kampvogne pr. deling). HCS virker virkelig sjove og jeg forventer at vi kommer til at se en masse Daimler i fremtiden. Det er også godt at se, at Battlefront er kommet 82nd og 101st Airborne

Divisions lidt til undsætning, jeg syntes godt nok at de var efterladt ude i kulden med D minus 1. Med support fra XXX Corps og med Mission Tactic, ligner det efterhånden noget. 6FJ og 3FJ minder om noget vi har set før, men det er ved deres support at det nye og sjove kommer. Jeg syntes at det er godt ramt af Battlefront, man kan næsten mærke hvordan enheder skræbes sammen og hvordan bunden er ved at være nået - for at mønstre et ordentligt forsvar - det med at man kan stille med MidWar PZIV / PZIII eller StuD er bare eventyrligt. Alt i alt en virkelig god bog. Jeg tror at mange britiske spillere vil hoppe med på vognen, behøver jeg sige andet end Cromwell - nej vel?